

Arrest

nr. 177 833 van 17 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. MAES *loco* advocaat B. VAN BAEVEGHEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Arabische origine en aanhanger van de sjjiitische islam. U bent afkomstig uit de al-Banouk wijk in Baghdad. U werkte er als taxichauffeur. Sinds 01/07/2015 voerde u om de twee dagen 's morgens drie schoolmeisjes naar hun privéleraar en bracht u ze 's avonds terug naar huis. Op 15 of 17 juli werd u tegengehouden door drie gewapende mannen. Eén van hen wou L., één van de drie schoolmeisjes, spreken. U kon een deel van het gesprek volgen en hoorde dat de man A. heette. U wou problemen vermijden en zei L. dat u haar niet langer zou vervoeren. U wou haar vader hiervan inlichten maar L. zei dat ze dit zelf ging doen. U werd later opgebeld door de vader van L. die u vroeg waar ze was. U was verbaasd en vertelde hem dat u L. had meegedeeld dat u haar niet meer zou vervoeren. Hij was heel boos en hing de telefoon op. Dezelfde dag nog kreeg u thuis het bezoek van de

vader van L., haar twee broers en een voor u onbekende man. Uw vader vroeg u om hen de waarheid te vertellen, waarop u het voorval tussen L. en A. vertelde. Er werd u gevraagd A. te omschrijven en de onbekende man zei dat hij wist wie hij was. De vader van L. vroeg u om later A. in persoon te identificeren, waarmee u akkoord ging. Wat later werd u thuis opgezocht door A., zijn vader, en twee andere mannen. Ze eisten dat u uw verklaring aan de vader van L. zou intrekken anders zouden ze u doden. Uw vader belde de vader van L. die zei dat er een ontmoeting met de familie van A. was geregeld en eiste dat u hierbij zou aanwezig zijn. Indien niet zou u grote problemen krijgen. U besprak de situatie met uw ouders en jullie besloten het huis te verlaten. Uw ouders gingen inwonen bij familie in de Cairo wijk en u trok naar een vriend in de Palestinastraat. Uw ooms probeerden tevergeefs te bemiddelen met de familie van A.. U werd hierna opgebeld door de vader van L. die zei dat de ontmoeting tussen de families binnen twee dagen zou plaatsvinden en hij u die dag zou komen oppikken. Twee dagen later werd u opnieuw opgebeld door de vader van L. maar u nam niet op. Via de burens in de al-Banouk wijk vernamen jullie dat er gewapende personen bij jullie thuis waren langsgeslagen die naar jullie verblijfplaats vroegen. Na overleg met uw vader besloot u Irak te ontvluchten. U nam het vliegtuig in Bagdad en reisde naar Turkije. Na een bootreis naar Griekenland en via de Balkan-route kwam u in België aan waar u op 31/08/2015 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, rijbewijs, een kopie van jullie woonstkaart en rantsoenkaart, en een attest van de Iraakse ambassade in België m.b.t. uw nationaliteit.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bedreigd wordt door twee families waarvan de ene wil dat u over een ontmoeting tussen L. en A. een getuigenis aflegt en de andere familie wil dat u uw verklaringen hierover intrekt. Er moet echter worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen incoherent en tegenstrijdig zijn waardoor u er niet in slaagt uw asielaanvraag geloofwaardig te maken.

Zo verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 4) dat de dag dat u door drie gewapende mannen werd tegen gehouden en A. het gesprek had met L., u met de meisjes in uw taxi op weg was naar de privéleraar. Later stelt u echter (CGVS p. 7) dat de les net gedaan was en dat u op weg met ze was naar huis te brengen toen jullie door A. werden gestopt. Bij confrontatie bleef u erbij dat het toen 's avonds was en u de meisjes naar hun huis aan het voeren was toen jullie werden tegengehouden door A.. Het louter vasthouden aan één versie van de feiten weerlegt deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen niet. Meer nog, in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst (zie vragenlijst pt. 3.5) geeft u duidelijk aan dat u toen onderweg naar de leraar ('school') was. Zo liet u er o.a. de volgende zin noteren: "Ik heb haar thuis afgezet in plaats van aan de school". De vaststelling dat u dermate tegenstrijdig bent over het moment dat deze ontmoeting tussen A. en L. plaatsvond, ondermijnt reeds op ernstige wijze uw geloofwaardigheid.

Verder verklaart u (CGVS p. 4-5) dat u een deel van het gesprek kon volgen en u het volgende hoorde: "hij zei tegen haar waarom heb je dit gedaan in de aanwezigheid van mensen, toch niet leuk om dit te doen op die manier, toen zei ze kijk A., je moet nu ophouden, ze zei dus z'n naam, op het einde van dit gesprek zei hij je moet wel naar me luisteren anders bezorg je problemen aan jezelf". U stelde uitdrukkelijk (CGVS p. 7) geen andere zaken van het gesprek te hebben opgevangen. In de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst (zie vragenlijst pt. 3.5) meldt u echter heel expliciet dat L. door A. werd gezegd dat ze 'iets' diende te doen, dat indien ze dit niet deed ze in de problemen zou komen, en dat u helaas niet heeft verstaan wat L. exact diende te doen. Bij confrontatie (CGVS p. 7) ontkende u aanvankelijk tot tweemaal toe dat u had opgevangen dat ze 'iets' diende te doen. Hierna wijzigde u uw verklaringen en stelde dat A. inderdaad aan L. vroeg om iets voor hem te doen, hetgeen echter niet te rijmen valt met uw hierboven aangehaalde uitdrukkelijk ontkennen dat u nog andere elementen van het gesprek had opgevangen. Dergelijke volatiele en incoherente verklaringen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.

Voorts blijkt uit de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst (zie vragenlijst pt. 3.5) dat u één dag na de ontmoeting tussen L. en A. waarvan u getuige was, werd opgebeld door de vader van L., dit terwijl u voor het CGVS verklaarde (CGVS p. 5 & 8) dat dit twee dagen na deze ontmoeting was. Bij confrontatie (CGVS p. 8) bleef u bij uw versie afgelegd voor het CGVS, hetgeen echter deze tegenstrijdigheid niet weerlegt.

U verklaarde ook (CGVS p. 5 & 8) dat A. met zijn vader bij u thuis langskwam 2 dagen nadat u door de vader van L. was opgebeld. In de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst (zie vragenlijst pt. 3.5) stelde u echter dat u dezelfde dag als wanneer u door de vader van L. was opgebeld thuis werd opgezocht door

A. en diens vader. Ook hier bleef u bij confrontatie (CGVS p. 8) bij uw versie afgelegd voor het CGVS, hetgeen deze tegenstrijdigheid niet weerlegt.

Ook verklaarde u aanvankelijk (CGVS p. 3) dat op 03/08/2015 u het huis verliet en ging wonen bij een vriend in de Palestinastraat en uw ouders bij familie in de Cairo wijk. Later stelt u (CGVS p. 8) dat deze verhuis plaatsvond op 23/07/2015. Bij confrontatie stelt u dat u op 03/08 uw wagen had verkocht maar reeds op 23/07 was verhuisd en dat u misschien een fout heeft gemaakt. Echter hoeveel dagen u ongeveer bij uw vriend in de Palestinastraat heeft verbleven kon u dit niet beantwoorden en zei u enkel dat u op 12/08/2015 Irak heeft ontvlucht. Beide vaststellingen maken dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en u eerder door studie zich een verhaal heeft proberen eigen te maken. Meer nog, bij de DVZ (verklaring DVZ pt. 31) verklaarde u dat u op 22/07/2015 uw land van herkomst heeft verlaten en toen het vliegtuig nam naar Turkije, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw hierboven weergegeven beweringen voor het CGVS. Verder verklaarde u bij de DVZ (verklaring DVZ pt. 24 & 31) dat u op 12/08/2015 per boot reisde van Turkije naar Griekenland en u tijdens deze boottocht uw paspoort verloor. Voor het CGVS (CGVS p. 8) verklaarde u echter dat u deze reis, waar tijdens u uw paspoort verloor, op 19/08/2015 ondernam. Deze vaststellingen ondermijnen niet alleen de beweerdde problemen die u zou gekend hebben in Bagdad maar ze doen ook het vermoeden ontstaan dat u uw paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrok, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Gevraagd of u een verklaring heeft voor de veelheid aan tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen stelt u (CGVS p. 9) dat u bij de DVZ een tolk had van Syrische nationaliteit en zij u misschien verkeerd heeft begrepen. Vooreerst moet opgemerkt worden dat enkele van de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden en incoherenties gebaseerd zijn louter op uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, zodat een eventueel vertalingsprobleem bij de DVZ hiervoor geen verklaring biedt. Verder moet worden vastgesteld dat u bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS (CGVS p. 1-2) te kennen gaf dat u bij de DVZ een Syrische tolk had en deze een paar fouten heeft gemaakt omdat het Iraakse versie van het Arabisch een andere dialectvorm heeft. U stelt dat toen u het verslag van uw gehoor bij de DVZ werd voorgelezen u twee fouten ontdekte, nl. er werd genoteerd dat u de naam van de school niet kende waarheen u de meisjes vervoerde maar u heeft toen verklaard dat u de naam van de leerkracht niet kende waarheen u ze voerde, en er werd genoteerd dat de ouders van L. samen met een andere man waar L. problemen mee kende bij u zijn langsgekomen maar u heeft toen louter verklaard dat de ouders van L. zijn langsgekomen. Wat betreft deze laatste door u aangehaalde 'fout' in het verslag van de DVZ dient te worden opgemerkt dat deze geen weerslag vindt in het verslag. Verder moet opgemerkt worden dat u aanvankelijk voor het CGVS verklaarde dat u van deze twee fouten melding heeft gemaakt aan de tolk bij de DVZ maar dat zij u zei dat u deze correcties later kon laten uitvoeren tijdens uw gehoor voor het CGVS. Kort hierna stelt u dat u de kopie van het verslag van uw gehoor bij de DVZ heeft laten vertalen door een vriend, dat u toen deze twee fouten ontdekte, dat u dit meldde aan uw advocaat, en dat uw advocaat u aanraadde hiervan melding te maken tijdens uw gehoor voor het CGVS. Hierop gevraagd of u bij de DVZ melding heeft gemaakt van deze twee fouten in uw verslag van de DVZ antwoordt u ontkennend, hetgeen helemaal niet te rijmen valt met uw aanvankelijke beweringen. Bij confrontatie stelt u dat de tolk bij de DVZ u heeft gezegd dat ze een paar woorden van u niet goed kon verstaan, hetgeen echter geen verklaring biedt voor de hierboven aangehaalde manifeste tegenstrijdigheid in uw beweringen hoe u de twee 'fouten' in het verslag ontdekte. Volgens uw tweede versie werd het verslag u bij de DVZ aldus voorgelezen en zag u geen fouten want u ondertekende ter bevestiging dat uw genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bijgevolg is het bijzonder merkwaardig dat u bij de DVZ meermaals stelde dat u meisjes naar school voerde aangezien zoals u zelf aangaf (CGVS p. 8) er in de maand juli, toen u volgens uw beweringen met deze opdracht begon, vakantie was en er geen school meer was. Bovendien haalde u bij het begin van uw gehoor voor het CGVS aan dat er twee fouten in het verslag van de DVZ stonden, terwijl uw verklaringen afgelegd voor het CGVS nog op andere gebieden tegenstrijdig zijn met de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten (uw identiteitskaart, rijbewijs, een kopie van jullie woonstkaart en rantsoenkaart, en een attest van de Iraakse ambassade in België m.b.t. uw nationaliteit) bevatten louter persoonsgegevens en kunnen deze conclusie aldus niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal

slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en voert de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Inzake de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen over het moment waarop de ontmoeting tussen het meisje en de man zou hebben plaatsgevonden, stelt verzoeker dat mogelijke incongruenties niet uitgesloten zijn maar dat deze geen reden zijn om er zonder meer van uit te gaan dat het relaas zelf ongeloofwaardig zou zijn. Er wordt voorbijgegaan aan het feit dat het relaas van verzoeker via een tolk wordt opgenomen, waardoor bepaalde incongruenties ook het gevolg kunnen zijn van vertaling, zowel het vluchtrelaas zelf als het gehoor geven bij verzoeker veel aanleiding tot stress, en het is in dergelijke omstandigheden niet abnormaal dat sommige feiten of gegevens niet volledig precies onthouden zijn.

Inzake het gesprek tussen het meisje en de man stelt verzoeker dat deze incongruenties betrekking hebben op een gesprek waarvan verzoeker heeft gesteld dat hij het in zekere mate kon volgen maar hij werd niet verondersteld om te luistervinken. Of het meisje nu al dan niet iets moest doen van die man, is weinig relevant voor de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van verzoeker. De feiten die hem zijn overkomen zijn dermate bedreigend dat zijn relaas niet kan worden ondergraven voor het feit dat hij niet precies kan vertellen wat er in dat gesprek is gezegd. Hetzelfde geldt voor het moment waarop

verzoeker door de vader van het meisje werd benaderd, het is niet cruciaal dat dit één of twee dagen erna was.

Inzake de kritiek dat zijn relaas niet doorleefd maar wel ingestudeerd overkomt, legt verzoeker twee getuigenverklaringen neer van personen die momenteel in België wonen, maar verzoeker reeds kenden van in Irak.

Verzoeker stelt dat hem minstens de subsidiaire bescherming moet worden verleend. Hij meent dat de actuele situatie in Irak en in het bijzonder in de hoofdstad Bagdad niet kan worden genegeerd. Uit de door verzoeker voorgebrachte landeninfo en persartikels blijkt dat de opgevoerde strijd tegen IS in Irak en Syrië in Bagdad resulteert in een hernieuwde aanslagengolf die bijzonder veel slachtoffers eist en meer dan ooit specifiek op de burgerbevolking is gericht. De bestreden beslissing schetst een te rooskleurig beeld van de hoofdstad Bagdad; er is wel degelijk sprake van een reëel risico op een ernstige bedreiging van zijn leven. Dit risico wordt vergroot door het feit dat verzoeker in Bagdad werkte als taxichauffeur en in het bijzonder aan elke vorm van willekeurig geweld wordt blootgesteld. Bij een terugkeer zou hij als een buitenstaander worden beschouwd, zodat hij ook nog eens een vergroot risico loopt op intentionele geweldpleging specifiek gericht tegen zijn persoon.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- een ongedateerde getuigenverklaring van de heer A.I.S.;
- een ongedateerde getuigenverklaring van de heer H.S.A.;
- een onvertaald stuk opgesteld in het Arabisch dat volgens verzoeker een aangifte bij de politiediensten betreft;
- persartikels uit de Belgische pers over doden bij aanslagen in Bagdad *d.d.* 13 juli 2016, 12 juli 2016, 28 juni 2016, 17 juni 2016, 15 juni 2016, 9 juni 2016, 11 mei 2016, 17 mei 2016;
- landeninformatie over Bagdad van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (ongedateerd), van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen *d.d.* 29 april 2016, van het UNHCR (ongedateerd).

3.3. De verwerende partij heeft een aanvullende nota *d.d.* 3 oktober 2016 ingediend, met daarbij gevoegd de COI Focus *"Irak De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016, de COI Focus *"Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 en *"Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016"* van 16 augustus 2016.

3.4. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers asielaanvraag al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.4.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat zijn opeenvolgende verklaringen incoherent en tegenstrijdig zijn waardoor hij er niet in slaagt zijn asielrelaas geloofwaardig te maken:

- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af of hij nu onderweg was naar of terugkwam van de privé-leraar;
- verzoeker kon een deel van het gesprek volgen en zijn verklaringen over de inhoud daarvan zijn volatiel en incoherent;
- verzoeker verklaarde dat hij één dag ofwel twee dagen na het incident werd opgebeld door de vader van het meisje;
- verzoeker verklaarde dat A. met zijn vader langskwam bij verzoeker thuis op dezelfde dag of twee dagen nadat de vader van het meisje hem opbelde;
- verzoeker verklaarde dat hij op 3 augustus 2015 of op 23 juli 2015 zijn huis verliet en ging wonen bij een vriend, zijn ouders gingen wonen bij familie. Verzoeker kon niet zeggen hoeveel dagen hij bij die vriend verbleven heeft. Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: CGVS) dat hij op 22 juli 2015 zijn land van herkomst heeft verlaten en met het vliegtuig naar Turkije reisde. Verzoeker verklaarde dat hij op 12 of op 19 augustus de boottocht ondernam van Turkije naar Griekenland;
- de geloofwaardigheid van verzoeker komt ook in het gedrang door het feit dat hij zijn identiteitsdocumenten bewust achterhoudt en zo zijn reisweg en -data bewust verborgen houdt;
- als uitleg voor de vele tegenstrijdigheden vermeldt verzoeker de tolk van Syrische nationaliteit bij de DVZ en dat zij hem misschien verkeerd heeft begrepen. In dit verband wordt opgemerkt dat een deel van de tegenstrijdigheden enkel voorkwam binnen het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). Een bijzondere merkwaardigheid is dat verzoeker bij de DVZ verschillende keren stelde dat hij de meisjes naar school voerde terwijl hij ook verklaarde dat het juli was en er geen school meer was;
- de door verzoeker neergelegde documenten bevatten persoonsgegevens en kunnen de conclusies niet wijzigen.

3.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4.3. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoekers verklaringen over de oorzaken van zijn vlucht uit zijn land zijn echter ongerijmd en strijdig op meerdere essentiële punten.

Inzake de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS en zijn verklaringen onderling bij het CGVS, stelt verzoeker in het algemeen dat het niet uitgesloten is dat er incongruenties in zijn relaas zitten, maar dat dit nog geen reden is om te stellen dat het relaas ongeloofwaardig zou zijn. Hij stelt dat bepaalde incongruenties het gevolg kunnen zijn van de vertaling en van het feit dat het gehoor aanleiding geeft tot stress.

Van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij eenduidige verklaringen aflegt, zeker over de redenen die aan de basis liggen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, in alle fases van de asielprocedure, dus ook al tijdens het interview bij de DVZ. Verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden aan hem voorgelezen en hij heeft deze voor akkoord ondertekend waardoor hij zich akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Verzoeker heeft, tijdens het gehoor bij het CGVS, melding gemaakt van twee foutieve vertalingen bij de DVZ, met name dat opgetekend werd dat hij de naam van de school niet kende, terwijl het de naam van de leerkracht was die hij niet kende, en dat de ouders van L. samen met een andere man bij hem zijn langsgesproken, terwijl het enkel de ouders van het meisje waren. In dit verband wordt opgemerkt dat deze laatste verklaring niet voorkomt in het gehoor bij DVZ. Alleszins heeft verzoeker deze zaken kunnen rechtzetten, maar dat neemt niet weg dat er nog andere tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS en bij het CGVS onderling.

Enkel verwijzen naar het feit dat er in de vertaling fouten kunnen optreden, volstaat niet om al deze tegenstrijdigheden te verklaren. Wat de stress betreft waaraan een asielzoeker bloot staat tijdens een interview, wordt opgemerkt dat voor elke asielzoeker een interview een zekere mate van stress kan veroorzaken, maar dat toch kan verwacht worden dat desondanks de essentiële elementen van het asielrelaas eenduidig worden weergegeven. Verzoeker laat na om op concrete wijze aan te duiden op welke wijze mogelijke stress zijn verklaringen zou hebben beïnvloed en hij preciseert evenmin waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

3.4.4. In het verzoekschrift gaat verzoeker vervolgens toch in op enkele tegenstrijdigheden. Hij stelt dat hij van in het begin gesteld heeft dat hij het gesprek tussen L. en A. in zekere mate kon volgen maar dat hij niet werd verondersteld om te luistervinken. Of L. nu al dan niet iets moest doen, is niet relevant.

Over deze tegenstrijdigheid blijkt uit de stukken van het dossier het volgende: bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij slechts een fractie van het gesprek hoorde, dat aan L. gezegd werd dat ze "iets" moest doen of dat ze anders in de problemen zou komen. Bij het CGVS verklaarde verzoeker (gehoor CGVS, p. 4 en p. 5): *"Ik kon het gesprek horen, hij zei tegen haar waarom heb je dit gedaan in de aanwezigheid van mensen, toch niet leuk om dit te doen op die manier, toen zei ze kijk A., je moet nu ophouden, ze zei dus z'n naam, op einde van dit gesprek zei hij je moet wel naar me luisteren anders bezorg je problemen aan jezelf"*.

Bij het CGVS (gehoorverslag p. 7) werd aan verzoeker gevraagd:

"<-> DVZ zei je opgevangen (te hebben) dat L. "iets" diende te doen?"

Nee, enkel met hem gesproken en terug in de auto.

<-> dvz helaas niet opgevangen wat L. exact diende te doen?"

Nee, kon niet hele gesprek volgen

Ja, die jongen vroeg aan L. om iets voor hem te doen maar w(ee)tn(iet) wat"

Hieruit blijkt inderdaad dat verzoeker eerst tegenstrijdige verklaringen aflegde over het gesprek tussen L. en A. en dat hij vervolgens, geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zijn oorspronkelijke verklaring herhaalde. Het CGVS kan aldus gevolgd worden dat verzoekers verklaringen op dit punt volatiel en incoherent zijn.

Over het moment waarop verzoeker door L.'s vader werd gecontacteerd, stelde hij bij de DVZ: *"Ik heb haar thuis afgezet in plaats van aan de school. Eén dag later werd ik getelefoneerd door de vader van L. Hij vroeg me waar zijn dochter was, ze was nooit thuisgekomen"*.

Bij het CGVS verklaarde verzoeker (gehoorverslag CGVS, p. 5): *"Ik bracht ze dus zoals gewoonlijk naar huis en erna naar huis gegaan, en toen ik thuis was heb ik alles verteld aan m'n vader, m'n vader zei dat ik dit probleem correct had opgelost door het meisje niet meer op te halen en te brengen, 2d later heb ik gewoon maar 2 meisjes opgehaald maar zij niet, en toen ik onderweg was werd ik opgebeld door de vader van dat meisje, hij zei waar is L., ik was verbaasd, toen zei ik dat ik 2d terug tegen dochter heb gezegd dat ik ze niet meer ging ophalen en brengen"*.

Op p. 8 werd vervolgens genoteerd: *"Hoeveel d later opgebeld door vader L.?"*

2d later, de volgende dag geen les, op de derde dag dus, ze had niks verteld aan ouders dat ik ze niet meer ging voeren

<-> dvz één dag later?"

Nee, 2d later op de dag van de les"

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij meent dat dit geen cruciaal element is, nu verzoeker bij het CGVS een concrete uitleg geeft waarom het twee dagen later was en niet één dag later, met name er was maar les om de twee dagen. Het CGVS kan dus gevolgd worden waar gesteld wordt dat dit ook een tegenstrijdigheid betreft.

3.4.5. In de bestreden beslissing wordt ingegaan op al de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS en tussen zijn verklaringen bij het CGVS onderling. Verzoeker laat deze overige tegenstrijdigheden ongemoeid. Deze overige tegenstrijdigheden betreffen het feit of hij op weg was naar de privéleraar ofwel van de les op weg naar huis toen het incident gebeurde, het feit of verzoeker het bezoek kreeg van A. en zijn vader twee dagen nadat de vader van L. verzoeker had gecontacteerd ofwel op dezelfde dag, het feit dat hij het huis verliet op 23 juli 2015 of 3 augustus 2015, of hij Irak verliet op 22 juli 2015 ofwel op 12 augustus 2015, of hij de reis van Turkije naar Griekenland

ondernam op 12 ofwel 19 augustus 2015, en zijn verklaringen over op welke wijze hij de fouten tijdens het gehoor bij de DVZ heeft opgemerkt (tijdens het gehoor zelf, na voorlezing, ofwel na het gehoor toen een vriend dit nalas).

De Raad merkt op dat uit het geheel van verzoekers verklaringen blijkt dat deze onaannemelijk en ongeloofwaardig zijn, tegenstrijdig, en vaagheden en lacunes bevatten. Door te stellen dat de incongruenties niet de ongeloofwaardigheid van geheel zijn relaas meebrengen, herstelt hij deze tegenstrijdigheden niet en maakt hij niet aannemelijk dat zijn relaas wel geloofwaardig zou zijn.

3.4.6. Bovendien wordt erop gewezen dat verzoeker geen identiteitsdocumenten voorlegt, terwijl hij met het vliegtuig van Irak naar Turkije is gekomen en toen wel nog over een document, mogelijk met datumstempels, beschikte. Het CGVS kan worden bijgetreden dat verzoeker bewust zijn paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over vb. een visum, het moment en de wijze waarop hij Irak verliet, verborgen te houden.

De twee getuigenverklaringen die verzoeker voorlegt, betreffen getuigenverklaringen van personen die zeggen dat ze verzoeker kennen en dat hij problemen heeft in Irak. Naar eigen zeggen van verzoeker verblijven deze personen al een tijdje in Europa, zij waren dus geen getuige van de feiten en bevestigen deze feiten evenmin in hun getuigenis.

Verzoeker heeft geen vertaling voorgelegd van een document opgesteld in het Arabisch. De Raad kan dit stuk dus niet in overweging nemen.

3.4.7. Verzoeker brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot het formuleren van loutere beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4.8. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 1 juni 2016 de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.4.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4.10. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.4.11. Het CGVS vermeldt dat aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Het CGVS onderzoekt vervolgens de actuele veiligheidssituatie in Irak, meer bepaald in Bagdad, en gebruikt hiervoor "*UNHCR Position on Returns to Iraq*" van oktober 2014 en de COI Focus "*Irak, de actuele veiligheidssituatie in Bagdad*" van 31 maart 2016. In een aanvullende nota

werden volgende documenten toegevoegd op basis waarvan het CGVS opnieuw de veiligheidssituatie in Irak heeft onderzocht: de COI Focus "*Irak De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, de COI Focus "*Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en "*Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016*" van 16 augustus 2016.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en de informatie meegedeeld in de aanvullende nota omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Zowel uit de door verzoeker geciteerde persartikels, als uit de door het CGVS neergelegde informatie als bijlage van de aanvullende nota, als uit de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad zijn echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de

meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiiten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode relatief veel Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning

van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De theoretische uiteenzetting van verzoeker is niet van aard om deze vaststellingen in een ander licht te plaatsen.

Verzoeker voert evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.4.12. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.4.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

3.4.14. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET